

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Örigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

Homilia XVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

πο δὲ ἀποθανεῖν τὰ κρίματα καὶ τὴν ἀμάρτιαν, ζωοποιεῖται ὑποτὸ λόγον τῶ θεοῦ, καὶ ἀναλαμβάνει ἄλλω ζωῷ. ὡς ἰδύω καὶ ὑποδοῦν νύκτα πάλιν τῷ ἰχθύος ψυχῷ μεταβάλλουσαν μὲν τὸ ἐξελθὼν ἀπὸ τῶ σώματος τῷ ἰχθύϊ, καὶ γινώσκω π κρείττον παρ ἰχθύος. ἄρα δὲ αἴματι ἐλθεῖν, μὴ ἀφορμὰς πε λαμναίται ὡς ὄρε ἴκουσε, ὡς ἄν δὲ π νόση. ἀεληλύτας ἀπὸ τῶς θαλάσσης, ὑποστάν τις δικτύους ἢ μαθητῶν ἰσοῦ, ἐξελθὼν μεταβάλλει πάλιν ψυχῷ, ὡς ἰχθύς εἶ, ἀφαιρῶν τῶς ἀλμυρῶς τῶς θαλάσσης καὶ κρεῖν. ἀλλ' ὡς ἴσως μετὰ ἀλλοίῃ ψυχῇ, καὶ μεταμορφῶσαι, καὶ ἴδ κρείττον καὶ θεώτερον παρ ἑ αὐτῷ ὅ σφῆτερον. ὅπ δὲ μεταμορφῶσαι καὶ μεταβάλλουσαι, ἀνε παύλι λέγοντες. ἡμεῖς δὲ πάντες, ἀνακαλυμμένοι παρὰ τῶν πάλιν δόξας κυρίας καποπτεῖν ὄμοιοι, πάλιν αὐτῷ εἰχθῆτα μεταμορφῶσθαι ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν κατὰ πρὸς κρείν πρὸς καὶ μεταμορφῶσθαι τῶς ἑσῶς ὁ ἰχθύς ὁ ὑποτὸ ἄλιων ἰσοῦ συλλαφθῆς, καταλιπὼν τῶς ἐν θαλάσῃ ἀφαιρῶν, ἀφαιρῶν ποιῶν ἐν ὄρεσι, ὡς αὐτὸν δεκῆναι ἐκείν ἄλιων τῶν ἀναρῶν αὐτῶν ἀπὸ θαλάσσης, ἀλλὰ δὲ ἄλλοι πρὸν, ὅ ὄνομα ζῶσαι, ἡρδῶν οἱ πρὸς ἡρδῶν ἀπὸ πάντες ὄρες, καὶ ἀπὸ πάντες βουνῶ ἀεὶ ἀπὸ τῶν τῶς θαλάσσης, καὶ συλλαφθῆς τῶς δικτύους τῶν μαθητῶν ἰσοῦ, μετέβαλε ἀπὸ τῶς θαλάσσης, ὅπρῶν αὐτῶς, ἡνε ὅπρῶ τῶ ὄρε, τῶς παρῶν, καὶ ὅπρῶ τῶς βουνῶς, τῶς δικτύους, καὶ ποιοῦ ἐκεί τῶς ἀφαιρῶν, ἴνα μὲν τῶ τῶ, ὅπρῶ ἡμεῖς σοὶ τῶ ἰσοῦ ὅπρῶ, πρὸς αὐτῶν οἱ πολλοὶ ἡρδῶν, ἑπερὶ τῶς ἀλιῶς τῶς ὅ ἄν εἶν ὄρε, ἡ οἱ ὅπρῶ τῶν ὄρε, τῶς παρῶν αὐτῶν τῶς ψυχῶς τῶς ἐν βουνῶς, τῶς μὴ κατὰ κρείν: καὶ ὅρε εἰ μὴ κρείν μωσιῶς τῶς λέγων ὅ παρῶν, καὶ τῶν παρῶν τῶν ὄρε, ἰδὲ ἰσοῦ ἀπὸ τῶν ἀλιῶς πολλῶς, λέγει κρείν. καὶ ἀλιῶν αὐτῶς. καὶ μὲν τῶς ἀπὸ τῶν πολλῶς ἡρδῶς, καὶ ἡρδῶν αὐτῶς ἐπάνω πάντες ὄρες, καὶ ἐπάνω πάντες βουνῶ. εἰ ὅ ἄν ὄρε συλλαφθῆς ὑποτὸ ἡρδῶν, ὅρε μὴ τῶς ἀφαιρῶν ποιῶν ἐν τῶς κρείν, μὴ κατὰ τῶς ἀφαιρῶν, ἀλλὰ ζῶναι τῶ ὄρε, ἀεὶ αὐτῶ ὄρε, ὅπρῶ ἰσοῦς μεταμορφῶν, ἀεὶ αὐτῶ ὄρε, ἑ ὅ ἰδὼν τῶς ὄρε ἀεὶ ὄρε ὁ ἰσοῦς. καὶ ἡκολούθησαν αὐτῶ οἱ μαθητῶν, εἰ ὄ ἀνοίξαι ὅ σῶμα αὐτῶ εἰ δὲ λέγει λέγων. μακροί οἱ πρὸς τῶ τῶ. ὅπ αὐτῶ ἔστι ἡ βασιλεία ἡρδῶν. καὶ τῶς ὄρε τῶν μακροί: καὶ ὄρε ἑ ὄρε τῶς ἡρδῶς ἀλλὰ ὄρε συλλαφθῆς, ἡ ἀπὸ ἡρδῶν, καὶ ἡρδῶν, καὶ ἀπὸ ἡρδῶν ἡρδῶν. τῶ τῶ ὄρε ἡρδῶν λέγει κατὰ τῶ τῶ. ἀπὸ τῶν πολλῶς ἡρδῶς, καὶ ἡρδῶν αὐτῶς ἐπάνω πάντες ὄρες, καὶ ἐπάνω ἀπὸ πάντες βουνῶ, καὶ ἀπὸ ἡρδῶν τῶν πρῶν.

A extractos aliam rursus vitam assumere, & aliud corpus induere, tunc scies quo nobis profecerit exemplum. Nemo blasphemet, nemo male laceret, non vocetur crimen quod ab alterius abductum est intelligentia. Et tu igitur cum de saculi istius fluctibus per Discipulos Domini fueris extractus, muta corporis vitia, muta sensum animae; non sis ille piscis qui in falsis verfabaris undis, sed de profundo gurgite erutus ad meliora convertere, secundum illum Apostolicum: Nos autem omnes revelata facie gloriam Domini contemplantes in eandem imaginem transformamur de gloria in gloriam, quasi ab Domini spiritu. Et cum fueris ab Apostolis ac Discipulis Iesu marinis fluctibus liberatus, noli quarere profundum, sed in montibus sit conversatio tua; ut jam non habeas opus piscatoribus, qui te rursus de fluctibus extrahant, sed alii quibusdam quos venatores Scriptura nuncupat, qui te postea venentur de monte, de colle, de locis altioribus: ibi sit deambulatio tua, ibi mens, gressus & statio: obliviscere maris: obliviscere vallium ac profundorum: Veni ad montes, Prophetas; veni ad colles, justos; in ipsis sit conversatio tua: ut cum dies mortis advenit, mittantur venatores, alij quidam a piscatoribus; qui super assumptionem constituti sunt, & te cum ceteris sanctis de colle, de monte, de altiori loco accipiant. Vide autem si non sacrata voce in eadem sententia Propheta consentit dicens: Ecce ego mitto piscatores multos, dicit Dominus, & piscabuntur eos. Et post haec mittam venatores multos, ut capiant eos supra omnem montem & collem. Si vis & tu ab his venatoribus capi, cave ne verferis in vallibus, ne in alia humili regione consistas. Quare colles, quare montem, in quem visio populo Dominus ascendit, & secuti sunt eum Discipuli, ex quo aperiens os suum docuit eos, dicens: Beati pauperes spiritu, quoniam ipsorum est regnum caelorum; & reliquas septem beatitudines. Neque verò putes licere his venatoribus, aliunde homines, nisi de montibus ac collibus quare, & quod sequitur, de cavernis petrarum. Unde possum intelligere petras & vade cavernas petrarum & venio ad Exodum; quare aliquam interpretationis occasionem,

2. Cor. 3, 18.

1. Cor. 16, 16.

Matth. 5.

ibique invenio volentem Moysen videre Dominum; & Dominum eidem promittentem, atque dicentem: Ecce pono te in caverna petrae, & conspicias posteriora mea; faciem autem meam non videbis. Si consideres quid ibi petra dicatur, & foramen petrae, intelligis & ceteras petras, & petrarum foramina. Quae igitur est petra? Dominus Iesus Christus: Bibebant enim de spiritali sequente eos petra. Et super petram statuit pedes meos, in trigesimo nono Psalmo dicitur. Quod est foramen petrae? Vide eum apud Deum Patrem, Verbum Deum, videbis integram petram: vide dispensationem assumpti corporis, videbis foramen petrae, per quod posteriora Dei iuxta possibilitatem imbecillitatis suae humanus inuenerat aspectus. Hoc enim est quod ait: Videbis posteriora mea. Inveni unam cavernam unius petrae, quaro alias petras, & alias cavernas; venio ad chororum Prophetarum atque Apostolorum, & transcenditurum sanctorum Angelorum, & transcenditurum sanctorum Angelorum, & dico quia omnes imitatores Christi petrae sint, ut petra est ille qui docuit. Et sicut iste habet foramen per quod videntur posteriora Dei; eodem modo unusquisque nostrum qui per sermones suos viam pandit ad intelligendum Deum, facit & se foramen petrae. Si autem aliter vis intelligere petram, & petrae foramen, vide per Moysen Legem; per Isaiam Prophetiam; per Hieremiam alia eloquia divina. Sin vero Angelus fuerit & loquatur in homine, juxta illud Propheticum: Angelus qui loquebatur in me, esto in Angelo, & per foramen ejus Angelicè vide Deum. Exemplum habeo necessarium, ut doceam quomodo possit aliquis in Angelo consistens videre Deum. scriptum est in Exodo: Apparuit Angelus Domini in flamma rubi Moysi, & videbat Moyses quia ardebat rubus, & non comburebatur. Et non sicuti coeperat Scriptura in eo quod dixerat: Apparuit Angelus Domini, sic & in reliquis subsecuta est, ut diceret: Ego Angelus Domini, sed ait: Ego Deus Abraham, & Deus Isaac, & Deus Jacob. Erat ergo ibi Deus in Angelo visibilis, & per foramen ejus apparerant posteriora ejus. Quia igitur nefcis quo tempore mittantur venatores, caue ne aliquando de monte descendas, ne relinquas colles, ne de cavernis petrarum exeat. Si enim foris fueris inventus, dicentur tibi

πόθεν ἂν νοήσω τὰς πέτρας, καὶ τὰς ἐν τῇ πέτρῃς σπηλαιότητας; ἔρχομαι ἐπὶ τὴν ἔξωθεν, ζήτησάν ἴχνος ἄρεν διηγήσας τῶν πετραλιῶν τῶν πετρῶν, διέλκω μουσα ἐκεῖ βυθόμορον γινώσκω τὸ θεόν, καὶ τὸ θεόν ἐπιφανόμορον αὐτῶν, καὶ λέγοντα· ἰδὲ ἴσως αἰεὶ ὀπίω τῆς πέτρας, καὶ κατανοήσας μὴ τὰ ὀπίω. τὸ δὲ περὶ αὐτῶν μὴ οὐκ ἐφ' ἑσθ' ἔστι· ἔδω νοήσας ἐκεῖ τὴν πέτραν, καὶ ἴδως ἐκεῖ τὴν ὀπίω τῆς πέτρας, τίνα τρεῖσιν ἐπὶ τῇ πέτρῃς ἴσως, καὶ τὴν ὀπίω τὴν ἐν τῇ πέτρῃ ἴδων, βλέπει τὸ θεόν. Διὰ τὸ ὀπίω τῆς πέτρας. ἢ τὴν περὶ τῆς πολλὰς πέτρας ἢ σπηλαιότητας αὐτῶν· τίς ἐν ἐκείνῃ ἢ πέτρα ἢ μία; ἢ πέτρα ἢ ἡ δὲ ὀπίω· ἔπειτα γὰρ οὐκ ἀποδοκίμαται ἀκροθόσως πέτρας· καὶ ἔρηνη ἐπὶ πέτραν τῶν πόδας μὴ, ἐν ταῖς ἐναύτοι καὶ περὶ αὐτῶν λέγονται· τὴν ἢ ὀπίω ἢ ἐν τῇ πέτρῃ; ἔδω ἴδως τὴν ἴσως ἐπιδοκίμαται, ἔδω ἄλλων νοήσας πέτρας, ἢ τὴν ὀπίω καὶ τὴν ὀπίω ἐπιδοκίμαται αὐτῶν, δι' ἧς ὀπίω θεωρεῖται ὁ θεός τὸ θεόν· ἴδων γὰρ ἴδωνται ἐν ταῖς· ἢ ὀπίω τῆς ὀπίω μὴ· ἀλλ' ἴδωνται μὴ ὀπίω μὴ τῆς πέτρας, μεταβαίω τὴν γὰρ ὀπίω τῆς ὀπίω ἐπὶ τὴν πετραλιῶν τῆς πέτρας, ἔπειτα ἢ τῆς πολλὰς πέτρας· εἰ ἴδων ἐπὶ τῆς ὀπίω εἶπε τῶν πετρῶν, εἶπε τῶν ἀποδοκίμαται, εἶπε ἢ ἐπιδοκίμαται ἀγίων ἀπέλων, λέγοντα ὅτι πάντες οἱ ἄγγελοι μιμηταί. ὡς ἐκεῖνος πέτρα ἔστι, πέτρα γινώσκω. ἢ ὀπίω ἐκεῖνος ἔρχομαι, δι' ἧς κατανοήσας τὰ ὀπίω τῆς θεοῦ. τὸ αὐτῶν ἴδωνται ἔχεται ἴδων δι' ἧς τῆς νοήσας θεόν, διὰ τὸ ἀποδοκίμαται ἔπειτα αὐτῶν, ποιεῖ ἐν αὐτῶν ὀπίω, εἰ ἢ ἢ ἄλλως βέβαιον ὀνομασται, πετραλιῶν, ἀφ' ἧς ὀπίω ἢ πετραλιῶν ὀπίω διὰ τὸ μὴ μὴ ὀπίω τὸ ἴδωνται, διὰ τὸ ἴδωνται τὴν ὀπίω τῆς πετρῶν αὐτῶν, διὰ τὸ ἴδωνται ἄλλως ὀπίω τῆς θεοῦ· εἰ ἢ ἢ ἄλλως ἔπειτα γινώσκω, ὡς ἐλάλησται, ἔπειτα τὸ εἰρημόμορον ἐν ταῖς διασφίλις· ὀπίω λαλῶν ἐν ἐμοί, καὶ ἐκεῖ ἴσως ἐπὶ τὰ ἀπέλων, ἢ βλήτων καὶ ἐκεῖ πέτραν, ἢ ὀπίω πέτρας, ἢ βλέπων ἀγγελικῶς τὸν θεόν. ἀλλὰ περὶ αὐτῶν μαρτύροισι μοι γινώσκω, ἵνα περὶ αὐτῶν πᾶσι ἴδωνται ἐλθέτω ἐπὶ ἀπέλων, καὶ δι' ἀπέλων τὸ θεόν ἴδωνται;

γινώσκω γὰρ ἐν τῇ ἔξωθεν· ὀπίω ἀγγελικῶς ἐν φλογὶ πύργου βατα ταῖς μοῖσι· ἢ ὀπίω μὴ ὀπίω ὀπίω βατα ταῖς μοῖσι, ἢ ὀπίω ἢ κατανοήσας· ἢ οὐκ εἶπεν ἢ ὀπίω, ὀπίω εἶπε τῆς τὴν ἀρχῆν, ὀπίω ὀπίω ἀγγελικῶς, ὀπίω ἐπὶ αὐτῶν, ὀπίω ἀγγελικῶς. ἀλλ' ἔγω θεός ἄβραάμ, ἢ θεός ἰσαὰκ, καὶ θεός ἰακώβ· ἢ ἂν ἐκεῖ ὁ θεός ἐν ταῖς ἀπέλων θεωρεῖται, ὡς διὰ τῆς πέτρας θεός γινώσκω ἄλλως, ἢ τῆς ὀπίω τῆς ἐν αὐτῶν· οὐκ οἶδας ἂν ποτε πέμπωνται οἱ ἴδωνται, διὰ τὸ τῆς μὴ ἴδωνται, ἀλλὰ καταλήσας τῆς βυθῶν, * μὴδὲ * καὶ ἴδωνται ἀπέλων, λέγονται σοὶ ὡς ἔγω τυγχάνω, ἢ λέγονται τὰ ἴδωνται· ἄγγελοι, ἔπειτα τῆς

Exod. 3. 12.
1. Cor. 10. 4.
Psal. 39. 3.
Exod. 33. 23.
Zach. 2. 3.
Exod. 3. 2.
Exod. 3. 6.

B
C
D
E

* MSS. R. de profu- do ad mon- tes * 4. infer- &

miseri cordia, sed ex proprio merito * ad
 montes venerint, commonens illos sermo
 divinus, & in illis nos, & idcirco post pro-
 spera atque felicia, tristitia * inferens dicit:
 Neque abscondite sunt iniquitates eorum contra
 oculos meos. Quae sequuntur difficultatem
 nobis interpretationis obijciunt: sive enim
 intelligamus ea coherere superioribus, ni-
 hilominus de retribuendis supplicijs per-
 temescimus; sive videntur non haerere cum
 superioribus, quae de piscatoribus & vena-
 toribus diximus, & sic non modicum nobis
 scrupulum generant. Et retribuam illis pri-
 mum duplices injustitias eorum, & peccata ipso-
 rum in quibus contamina verunt terram meam,
 in morticinis abominationum suarum, & ini-
 quitatibus suis, quibus impleverunt hereditatem
 meam. Quod ait, primum, sive non intelli-
 gentes, quidam quod scriptum est, abstule-
 runt, sive septuaginta interpretes, sicut &
 cetera, secundum dispensationem suam au-
 ferre voluerunt, Dominus viderit. Nos
 istum locum cum ceteris editionibus confe-
 rentes invenimus positum: Et retribuam il-
 lis primum duplices injustitias eorum: ut osten-
 datur quia et si ex posterioribus factis digni
 effecti sunt beatitudine Dei, attamen quia
 aliquando peccaverunt, & humanis vitiis
 non carebant, primum oportet eos recipere
 sua delicta. Et vide si non vera sit ratio,
 Quis peccata non recipit? nempe ille qui
 post credulitatem & baptismum audierit
 Dominum dicentem: Dimissa sunt tibi pecca-
 ta, nec ultra peccaverit. Si autem post la-
 vacuum & veniam delictorum, rursus ad
 pristinam sordes fuerimus reversi, & adhuc
 imperfecto sensu ab Apostolorum vestigijs
 recedentes, aut injusta gesserimus aliqua,
 aut certe in ipsa justitia sint aliqua nata pec-
 cata, quid nobis fiat consideremus; verum
 ne egredientes de praesenti saculo, si ha-
 buerimus vitia vel virtutes, recipimus pro
 virtutibus praemia, & dimittentur nobis ea
 quae scientes peccavimus; an plectemur pro
 delictis, neque recipimus praemia pro vir-
 tutibus. Sed neutrum horum verum est,
 quia & pro peccatis torquelimur, & pro
 justitia recipimus praemia quae meremur. Si
 enim post fundamentum Iesu Christi, non
 solum in tuo corde aurum, & argentum, &
 lapidem pretiosum (si tamen habes aliquid
 auti vel argenti) superadificaveris; verum
 & ligna, foenum, & stipulam, quid tibi vis
 fieri cum anima sejuncta fuerit a corpore?
 verum nam ingredi vis in sancta cum lignis
 tuis, cum foeno & stipula, & polluas re-
 gnum Dei: an propter lignum, foenum, &

1. Tim. 16. 13

Math. 9. 2. Iob. 9. 11.

Αγα, ἡ σωμμενησκη δ̄ μόνον ἐκείνης, ἀλλὰ καὶ
 ἡμας ὁ λόγος ἦν παρρησιον ἀμάρτηματων.
 εἰς λέγει μὲν ὅτι διεργασίας. καὶ οὐκ ἐκρυ-
 βη ἡ ἀδικήματα αὐτῶν ἀπέναντι ἡμῶν ἰσχυ-
 ρῶς. ὅτι ἐξῆς ἀγῶνα μὴ εἶναι ἡμῶν ἐπι-
 εἶτε γὰρ ἀπλάς νοδῶν, φροντισμῶν ἐπιμαρ-
 τῶν τῆς ἀποδοσεως ἡμῶν ἀμάρτηματων. εἰ δ̄
 δοκεῖ οὐκ ἀχόληστα ἔσθαι τῶν παρρησιον ἀμάρ-
 τῶν ἀλιθιομένων καὶ σπυρομένων, καὶ ὅπως
 αὐτῶν ἀποδοσεως γὰρ, φησι, ἀφῶτον διπλάς τῆς
 ἀδικίας αὐτῶν, καὶ ὅτι ἀμάρτηματων αὐτῶν, εἰ
 εἰς ἐβήλωσαν τὴν γῆν μου, ἐν τοῖς ἐπιμαρ-
 τῶν βδελυγμάτων καὶ ἐν τῇ ἀνομίᾳ αὐτῶν, ἐν
 αἷς ἐπλησασα τὴν κηρονομίαν μου. τὸ παρρησιον,
 εἶπε μὴ νοήσαντες ἐξέλιπον τῆς πηρονομίαν μου,
 εἶπε καὶ οἰκονομήσαντες ἐξέλιπον οἱ ἐδομικατα,
 θεὸς αὐτῶν εἶδεν. ἡμεῖς μὲν τῶν συγκρίνομεν ἡ
 λοιπῶν ἐκδοσεως διεργῶν καὶ ἀπο-
 ποδῶσα παρρησιον διπλάς τῆς ἀδικίας αὐτῶν, ἵνα
 C δηλωθῆ, ὅτι καὶ ἀξιοὶ εἶσθαι τῆς δόξης αὐτῶν
 ἔργα μακαριότητος εἶναι, ἐπὶ αὐτῶν εἶσθαι, καὶ
 ἐν ἀμάρτηματων γηρονομία, παρρησιον δὲ ἀποδοσεως
 αὐτῶν τῆς ἀμάρτηματων αὐτῶν. καὶ ὅτι μὴ ὁ λόγος
 ὅτιν ἀληθῆς. τίς οὐκ ἀπολήψεται τῆς ἀμάρ-
 τῶν ἢ ὁ μὲν ὁ παρρησιον, καὶ ἀβελῶν ἀφῶτον
 ἀμάρτηματων, ὡς ἀκούσας τῆς ἰσοδοξίας.
 ἀφῶτον σοὶ αἱ ἀμάρτηματων, μικρῆ ἀμαρτανῆς
 εἰ δ̄ μὲν τὴν ἀφῶτον ἡμῶν ἀμάρτηματων καὶ τὴν
 οἰκονομίας τῆς λατῆς τῆς παλιγγενεσίας ἀμάρτη-
 D νοδῶν. ὡς παρρησιον οἱ πολλοὶ, οἱ μὴ παλιγγ-
 θέντες ὡς οἱ ἀπόστολοι. μὲν τῶν ἀμάρτηματων ἢ, καὶ
 σοὶ τῶν ἀμάρτηματων τίνα δέοντες παρρησιον,
 τί ἡμας ἀβελῶν κηρονομίαν. ἀφῶτον εἶσθαι ἰσχυ-
 ρῶς ἢ βίον ἔχοντες ἀμάρτηματων, ἔργῶν ἢ
 καὶ ἀδραγαθήματα, σωτηριῶνα μὲν εἶσθαι τῶν
 ἀδραγαθήματα, ἀποληψόμενα ἢ ἀφῶτον ἡμῶν
 ἐκ γηρονομίας ἡμῶν. ἢ κηρονομίαν μὲν εἶσθαι
 τῶν ἀμάρτηματων, ὅσα μὲν ἢ μισθὸν λαμβάνει
 τῶν ἀδραγαθήματων, ἀλλ' ὅσα δὲ ἔσθαι ἰσχυ-
 E ρῶς ἢ ὁ ἀποδοσεως τῶν κηρονομίαν, μὴ ἀποδο-
 σεως ἢ τῶν κηρονομίαν, καὶ τῶν κηρονομίαν τῶν
 κηρονομίαν βυρονομίαν, καὶ ἐκείνη τῶν κηρονομίαν
 ἔσθαι γὰρ αἰκονομίας μὲν ὁ ἀμάρτηματων γη-
 ρῶν ἰσοδοξίας, ὅν διδιδάξαι, ὅ μισθὸν κηρονομίαν
 ἀργυροῦ, καὶ ἴσον τίμον. ἔσθαι σὲ ἔχοντες
 κηρονομίαν, ἢ πολλὴν κηρονομίαν, ἢ ὅλην. ἔσθαι σὲ ἔχοντες
 ἀργυροῦ, ἴσον τίμον. ἢ μόνον δὲ φημι τῶν. ἀλλ' ἔσθαι σὲ ἔχοντες καὶ ἔσθαι, ἢ γηρονομίαν, καὶ κη-
 ρονομίαν, τί βέλαι σοὶ γηρονομίαν μὲν τὴν ἔσθαι, πόπορον ποτε εἰσληθῆν εἰς τὰ ἄγια μὲν τῶν
 εἰδῶν σε, καὶ μὲν τῶν γηρονομίαν σε, ἢ τῶν κηρονομίαν, ἵνα μισθὸν τῶν βασιλείαν τῶν θεῶν. ἀλλ' ἔσθαι

ἀργυροῦ, ἴσον τίμον. ἢ μόνον δὲ φημι τῶν. ἀλλ' ἔσθαι σὲ ἔχοντες καὶ ἔσθαι, ἢ γηρονομίαν, καὶ κη-
 ρονομίαν, τί βέλαι σοὶ γηρονομίαν μὲν τὴν ἔσθαι, πόπορον ποτε εἰσληθῆν εἰς τὰ ἄγια μὲν τῶν
 εἰδῶν σε, καὶ μὲν τῶν γηρονομίαν σε, ἢ τῶν κηρονομίαν, ἵνα μισθὸν τῶν βασιλείαν τῶν θεῶν. ἀλλ' ἔσθαι

confscientia & aperto corde videbuntur li-
 tera peccatorum, quæ in stilo ferreo, in
 vngue adamantino sculptæ sunt. Atque
 ita vniverfa spectantium multitudo leget in
 pectore meo signatas imagines peccatorum:
 Nihil enim absconditum, quod non revelabitur;
 Et inter se invicem cogitationum accusantium
 sive defendentium. Et; Nolite ante tempus ju-
 dicare, donec veniat Dominus, & illuminet ab-
 scondita tenebrarum, & manifestet consilia cor-
 dium. Cui manifestabit? vtique non sibi,
 qui antequam fiant cuncta cognoscit: sed
 his qui cum illo venturi sunt, & propter
 puritatem mentis & corporis Agnum se-
 quentur, ostendet delicta in corde peccatoris
 expressa, vt refurgant iusti in gloriam,
 peccatores verò in opprobrium & confu-
 sionem æternam; à quibus liberet nos Deus
 resurgentes cum Christo Iesu, cui est gloria
 & imperium in sæcula sæculorum, Amen.

Ἄρα ἐγμνώθη μὲν ὁ σῆτος, καὶ ἡ καρδία
 ἔχουσα τὰ χρομμὰτα ἐξήραμυδία τῶ ἀμαρ-
 τίας ἐν τῷ ζῶσθι τῶ σιδήρῳ, τῶ ὄνυχι τῶ
 ἀδαμαστίνῳ, καὶ πάντες ἀναγινώσκουσιν ἐν τῷ
 σῆθι μὲν, καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ μὲν τὸς τύποις μὲν
 τῶ ἀμαρτημάτων· ἴδεν γὰρ κρυπτόν ἐξ φα-
 ραήσεσσι· ἀλλὰ καὶ μέγιστον ἀλλήλων τῶ ζῶσι-
 μῶν κατηγορευούτων, καὶ ὁμολογημάτων, καὶ
 μὴ ποὺ χυρῶ π κρινετέ, ἕως αὐτῶ ἔλθῃ κύριος,
 ὅς καὶ φωτίσῃ τὰ κρυπτὰ τῶ σῆτοις, καὶ φα-
 ρεώσῃ τὰ βυλάς τῶν καρδιῶν· τίτι φαρεώσῃ;
 ἢ ἕξ ἕσῳ τῶ. αὐτὸς γὰρ οἶδε τὰ πάντα· φῶσι γα-
 νέσιως ἀπάν· ἀλλὰ καὶ τίτι φαρεώσῃ; πάσι
 τῶν μὲντοι βλάπειν ἀλλὰ τῶ ἀπάν καθαρεύου-
 πι τῶ ἀμύθῳ τῶ ἡμῶν κῶτος, ἵνα οἱ ἀμύ-
 θῳλοι ἀναστῶσιν εἰς ἐνδοξασμόν καὶ εἰς ἀρχαίῳ
 ἀγίων· ἀπὸ ὧν ῥύσῃσθι ἡμᾶς ὁ τῶ ὄλων θεός,

ἴν εἰς δόξαν τῶ ἐν χρομμῶ ἀναστῶν, ὅ ἔστιν ἡ δόξα καὶ ὁ κράτος εἰς τὸς αἰῶνας. ἀμῆν.

HOMILIA XVII. O M I A I A 17.

(juxta Hieronymum IV.) De eo quod scriptum est: Eius n.

Isa. 17. 11 Clamavit perdix, congregavit que non peperit,
 faciens divitias suas non cum iudicio, in
 medio dierum eius derelinquent eum,
 & notissimis suis erit insipiens.

Ἐφώνησε πέρδιξ, μέγιστον τῶ καὶ ἡμῶν ἀ-
 νῶσθῳ ὅτι ἐπέθῳ μῆσῳ.

Eodem interprete.

Thronvs glorie exaltatus ab initio
 locus, sanctificatio nostra, sustentatio
 Israel. Domine omnes qui te dereliquerunt con-
 fundantur decedentes, super terram scribantur,
 quia dereliquerunt fontem vite Dominum. Sana
 me Domine & sanabor; saluum me fac & sal-
 uum ero, quoniam gloriatio mea tu es. Ecce ipsi
 dicunt ad me, Vbi est sermo Domini & veniat.
 Ego autem non laboravi subsquens post te, &
 diem hominis non concupiui; tu scis. Ad famo-
 sam venimus questionem inspicere quid sit
 perdix, de quo Scriptura nunc loquitur:
 Clamavit perdix, congregavit que non peperit,
 faciens divitias suas, non cum iudicio. In dimi-
 dio dierum eius derelinquent eum, & in notissi-
 mis suis insipiens erit. Ex natura volucris di-
 gnum videtur quandam historiam commemo-
 rare, vt animal cognoscens scire possi-
 mus vtrum ad bonam an malam partem
 nunc nominati perdicis intelligentiam re-
 feramus. Dicitur autem hoc esse animal
 malignum; fraudulentum, callidum, multumque decipiens venatores. Sape quippe
 ante pedes aucupis voluit, & in medio eius conatu, quasi iam apprehendendus
 elabatur. Prædam sui ex vicinitate promittit, & hoc agit ne ad nidum foetuum eius

Ἐπὶ τῷ ἀφῶσθῳ ζῆτημα ἐπιλήθῳ μῶ,
 ἴδεν τίς ἔστιν ὁ πέρδιξ, ἀπὸ δὲ νῦν φῶσι
 ἢ γεσθῳ· ἐφώνησε πέρδιξ, συήραση ἀ ὅτι
 ἔτεκε, ποιάν τῶ πλῆθῳ αὐτῶ ἢ μῶ κελσιως· ἐν
 ἡμῶν ἡμερῶν αὐτῶ ἐγκαταλείψουσιν αὐτῶν, καὶ
 ἐπὶ ἐχάπῳ αὐτῶ ἔσῳ ἀφῶν· ἐν τῷ ἀπὸ φῶ-
 σιως ζῶσθῳ ἀναλαβῆν, πῆα ἰσθῳσθῳ ἀπὸ τῶ
 πέρδικος· ἵνα εἰδῶμῳ τῶ ἀπὸ τῶ ζῶσθῳ μῶ
 ἀπὸ τῶ ἐπὶ κρείπῳτος πῆσῳ, νῦν δὲ ληρ-
 μῶν τῶ πέρδικα ὅτι χρέσθῳ· λέγῳσθῳ δὲ τῶ
 ζῶσθῳ ἔπῳ κροκησῳτος, καὶ δόλιος, καὶ πατε-
 ρῳ, καὶ ἀπῳτῳ βυλάμῳ τῶ σῳρβῳσθῳ, καὶ
 πολλακῳ κελῳ μῶν ἀπὸ τῶς πόδας τῶ σῳ-
 ρβῳσθῳ, ἵνα αὐτῶ ἀπῳσῳσθῳ, ὡς εἶπῳ ὅτι τῶ
 ζῶσθῳ ἀπὸ τῶ μῶ ἢ κῳν ὅτι τῶ κελῳσθῳ. καὶ
 ἦνικα εἰς σῳχῳσθῳ ἀπῳσῳσῳσθῳ τῶ σῳρβῳ-